

A meglesett pillanat...

(Bojár Sándor felv.)

Borisz Bábocskin

(Rózahegyi György rajza)

gazdag díszítéssel, s olyan reverenciával nyújtotta át, mint egy ifjú szerelmes. A látogatók felfigyeltek rájuk, szóba elegyedtek, s a fiatalabbak csoportja egy francia Baedekerből hosszasan magyarázott új ismerőseinek.

A fejek közben ide-oda forogtak, az ember távolból szinte szemmel is követni tudta, miről van éppen szó.

Azután az idős pár és a fiatalok csoportja elbúcsúzott. A fiatalok autókba ültek és továbbrobogtak Budapest új érdekességei felé.

A pár azonban a téren maradt.

Egymásra néztek és elindultak az Ismeretlen Katona sírja felé.

Az első lépcsőtől két lépésnyire egyszerre kiigazodtak. Egy pillanatra megálltak, azután egyszerre indulva, felálltak a sír oldalára és gyengéden odakifektették a két szál vörös rózsát...

Mozdulatuk lágy volt és ünnepélyes. Meglestük és távolból lefényképeztük őket.

Azután közelebb léptünk az Ismeretlen Katona sírjához, és ráismertünk a két virághozóra: Borisz Bábocskin és felesége volt az.

A filmbeli Csapájev világhírű megformálója, a nagyszerű színész és rendező, így áldozott, csendben, az Ismeretlen Katona emlékének...

— f —

Két szál virág az Ismeretlen Katona sírján

Nem volt piros betűs ünnep, nem állt díszszázad, nem szóltak zenekarok.

Egyszerű hétköznapi volt, csütörtök délelőtt, valamivel tizenkettő előtt.

A forgalom úgy lüktetett a Hősök-terén mint máskor, s a

pestiek, a mindig siető pestiek, úgy száguldottak el a külföldieknek élményt jelentő milleniumi emlékmű mellett, mint gazdag ember a hétköznapi dolgozók előtt...

A tér, a hatalmas tér üresnek tűnt, néhány külföldi rendszá-

mú autó utasai és egy idősebb pár barangolta keresztül-kasul. Szemlátomást mindannyian a várossal ismerkedtek. A késő őszi rózsájával egy árus haladt keresztül a téren, s az idős úr megállt, virágot vett a feleségének, két szál vörös rózsát,

Az előadás egyik jelenete
(Korniss Péter felv.)

Egy vidám epizód
(Eifert János felv.)

TÍZ NAP, AMELY MEGRENGETTE A VILÁGOT

A „Prizma 67” új műsora

John Reed amerikai újságíró szemtanúként élte végig Pétervárott a Nagy Októberi Szocialista Forradalom kitörését. Világszerte ismert könyvét, a »Tíz nap, amely megrengette a világot« igen sok nyelven adták ki az elmúlt fél évszázad alatt. A könyv nyomán szindarabok, film, sőt balett is készült. A könyv és a Ljubimov-féle színpadi adaptáció alapján, most **Eörsi István**, Gyurkó László, Mezei Éva, Balogh Géza és Novák Ferenc színpadi jelenetekből, pantomimból, balettből, kórusművekből álló szerencsés ötvözetet alkotott, amelyhez Lendvai Kamilló irt zenét. Ezt a zenés-táncos montázs drámának elnevezett művet a »Prizma 67« — a Néphadsereg Művészegyüttesének Színpada —, mutatta be nagy sikerrel Budapesten is, vidéken is. A produkciót filmbetétek (Kárpáti György műve) és akusztikai hatások teszik érdekesebbé. A díszleteket Koós Iván, a jelmezeket Witz Éva tervezte.

T. P.